

Laura Larsen datter fra Granly 17. maj 1972

Laura Larsen g. Madsen (Nørrelund) ca. 1920

Jeg vil forsøge at fortælle om min Barndom, og hvad jeg ellers har oplevet igennem de mange Aar. Det bliver sikkert meget spredt. Det maa komme sådan efterhaanden som jeg husker det. Vi var jo fire Søskende og vi var jo opdraget efter den tids Skik.

Vi maatte tidligt hjælpe til med at arbejde alle fire. Om Sommeren maatte vi med ud i Marken. Det første var, at vi fik en Skovl i Haanden – og saa ud at jævne Muldskud.

Det næste var at samle Sten, det var ikke særligt morsomt. Saa kom Roerne – først kravle og luge og til sidst hakke. Saa kom Høsten. Det foregik med Le i min tidligste Barndom, saa vi fik Høstærmer paa for at beskytte Armene. Det gjaldt bare om at skynde sig at binde Negene, da næste Mand med Leen gik lige bagefter; der var gerne 3 til 4 Karle med Le. Men sikken en Herlighed, da Maskinerne kom!

Mor var hjemme og lavede Mad, passede Grise og Køer; men om Eftermiddagen kom hun ud med en Kurv. Og den spejdede vi efter længe – der var jo Æbleskiver m.m., og det lavede vældig op paa travle Høstfolk.

Det var mere spændende, naar Kornet skulde køres ind.- Saa maatte hele Mandskabet hjælpe til. To Vogne med Heste for kørte Kornet i Laden, og saa blev vi anbragt; Nogen tog fra, og en satte Kornet, saa det var lagt lagvis. Det var vigtigt, at det var sat godt, naar det skulde tærskes om Vinteren.

Saa kom September, da det var Tid at samle Kartoffler – det blev gjort med Haandkraft. Og saa Oktober, hvor Roerne skulde tages op. Det kunde være meget koldt, men det skulde gøres, vi maatte pænt hjælpe med.

Og Vintteren gik med at tærske Kornet. Far lagde det i Tærskværket. Karlene bandt Halmen i Knipper og satte det paa Loftet. Vi Piger kastede Kornnegene ned til I læggeren.

Saa kom Julen. Der var ingen Julegaver, da jeg var Barn. Men et Juletræ fik vi da, selv om Far syntes det var Luksus.

Og saa bagte vi i den store Ovn, det var et stort Arbejde. Rugbrødet blev æltet om Aftenen af en Tønde Rugmel, rørt op med lunkent Vand og Surdej. Næste Morgen kl. 4 stod vi op og æltede Dejen en gang til. Saa gik vi ned og malkede Kørerne. Og saa ind til Davren.

Far fyrede i den store Ovn med Risbrænde, og vi formede saa 20 Rugbrød, som blev sat i Ovnen, naar den var blevet fejlet ren. De stod i 3 Timer, saa var de bagt, og naar de var taget ud, var Ovnen varm nok til at bage Franskrød og Julekage. Saa fik vi alle en lille Julekage, som vi spiste af i flere Dage. Det var jo en ret billig Julegave.

Mor var meget dygtig til at spinde. Mor var altid søvrig om Aftenen, men frisk om Morgenen. Hun stod gerne op paa Vintermorgener ved 5 Tiden og spandt Hør og Uld.

Jeg syntes det var Tortur at faa en Vadmelkjole paa – den kradsede alle Vegne. Jeg husker, at vi var til Juletræ i Forsamlingshuset. Jeg havde faaet en helt ny Kjole, og der var varmt, saa jeg pintes ligefrem.

Mellem Jul og Nytaar var der Skyttebal i Forsamlingshuset. Det var kun for de Unge. Der var ikke fyret, saa det var vel nok koldt i de hvide Kjoler, som det var en Selvfølge, vi havde paa. De, der varmede Bænke, frøs med anstand. - Festen begyndte kl. 3, saa mødte vi op med smørrebrød. Præsten og Lærer var bedt med. Præsten talte og Læren læste op. Naar vi saa havde spist, gik vi hjem og malkede Kørerne og tog Balkjolen paa, og saa blev der danset til kl. 1, og der blev serveret punch, saa det var en af de store Dage. Det var Husbonden, der betalte det hele.

I Marts Måned skulde Hørgarnet, som vi havde spundet hele Vinteren, vaskes og hænges ud at blege (det var jo graat), og det skulde gerne være kønt hvidt. Det ordnede Solen.

Naar det var sket, skulde det vindes op i Nøgler og saa til Væveren og laves til Lagner. Vi sad gerne ude i Haven og vandt det.

Vi havde ogsaa Faar, og de skulde vaskes og klippes om Foraaret. Jeg var altid saa bange for at nappe dem med Saksen.

Naar de var slagtet, smeltede vi Talgen og lavede Lys. Vi hængte dem op paa en Stok og en Stige, og saa dyppede vi dem ned i Talgen mange gange, indtil de blev tykke nok.

Kalvene slagtede vi ogsaa selv. Det hørte med til vores Uddannelse at flaa en Kalv. Jeg syntes det var svært at skære Halsen over. At flaa gik an, men jeg nød det ikke.

Mor kunne heller ikke saa godt gøre det paa et Faar, hun syntes Øjnene var saa bedende. Men hun gjorde det. – Far kunne ikke, han gav hende bare Kniven.

Vi havde en Nat en Ko, som pludselig blev syg og skulde slagtes. Mor gjorde det resolut, og næste Morgen, da vi kom op, laa den parteret paa Bryggersbordet. Jeg kan se det endnu. Vi var duperet. – Mor var meget dygtig.

Og hun var en køn Kone. : *"Den første gang, jeg saa Hanne Henriksen, var paa Gaden i Sanderum, og jeg tænkte, at nu maa jeg køre godt til Side, for der kommer saadan en køn Pige"* – det fortalte Lars Pæsen(Pedersen). Hun blev senere hans Svigerinde. Far var

Soldat sammen med Jakob fra Bøllemose, de besøgte hinanden, og der blev Far saa kendt med Mor.

Brudebillede 1883

Johanne og Hans Peder Larsen

Tilføjelse (juni 1999) - Johanne larsen

Lauras far – min farfar – hed oprindeligt Hans Pedersen, Men da han blev adopteret af Laura & Hans Larsen (og arvede deres gård "Granly") – På den betingelse at han efterfølgende ændrede sit efternavn fra Pedersen til Larsen. - Derfor hed han nu fremover **Hans Peder Larsen.**

Johanne & Hans Peder Larsen, Granly , Højby Fyn, fik 4 børn:

Peder Hansen Larsen	født 5/12 1885 kl. 23.	- død 28/2 1978
Henrik Larsen	født 19/6 1888 kl. 14	- død 4/8 1975
Laura Larsen	født 19/9 1890 kl. 19	- død 4/1 1974
Marius Larsen	født 31/1 1894 kl. 7	- død 31/1 1939